

Pro Beatniky alias LIHUKO nastalo v letech 1962 - 1963 období rozkvětu.

Absolvovali jsme několik představení v pražských sálech a sálečcích, hráli jsme na plesích k tanci a poslechu. Nezapomenutelný byl například ples v Filmové střední škole v Čimelicích. To se hrálo nepřetržitě od osmi do čtyř ráno.

Na čas jsme se stali skupinou ROH v pražských Stavnách silnic a železnic. Sbormistr Váchal z Národního divadla nám dal výzvu - zahrát si ve Zlaté kapliče v jedné inscenaci. Rozdal noty a dal týden na přípravu

Díky mamince Jardy Bohdala jsme ve studiu tehdejší pražské telefonní informační služby natočili několik písniček včetně znělky. Bohužel jsme o nahrávky přišli (včetně výborného magnetáku Sonet Duo) při vykradení chaty v Potočinách u Poříčí nad Sázavou. Nahrávky se i přes usilovné prosby a výzvy nevrátily

Zkoušeli jsme, kde se dalo. I na školním lyžařském zájezdu v Příchovicích, kam jsme jeli "vyzbrojeni hudebními nástroji". Mohlo to být nad v roce 1962.

List 1

První fotka - užíváme si sluníčka, nástroje jsme pověsili na břízku, dvě banja, dvě kytary, ta spodní je moje. Dolní banjo Vaška Houka, Horní nástroje Jardy Bohdala.

Zleva Petr Faško, Darja tehdy Grušová, Milena Adámková (+). ležící bubeník Pavel Havránek (+), smějící se Jarda Bohdal (+) a Jirka Žmolík (+).

Pod ní: stojící Vašek Houk, za ní Pavel Havránek, v brýlích Jarda Bohdal a s rukama v kapse Jirka Žmolík. To jsme měli dva bubeníky. No řekněte, kdo to má?

List 2

Na druhém listě naše zpěvačka a kytaristka Milena Adámková. Jaká část, trsá na mou kytaru. Byla nejen výborná ve zpěvu a ve hře na kytaru (naučil jí to její brácha, též výborný hudebník), ale i v akrobacii a pádech od sněhu. Za ní Jarda Bohdal s banjem a Jirka Žmolík, jeden z bubeníků před dobou, kdy bubny definitivně obsadil Ton Anbrdřt. U bubnů se kromě Jirky mohl i Pavel Havránek (vůbec první bubeník) a Franta Zíta.

